

دکتر رابرت ای. پترسون، الهیات به معنای خاص، جلسه ۱۶

صفات قابل انتقال، بخش ۳، خداوند

بخشده و مهربان است

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت © ۲۰۲۴

این دکتر رابرت پترسون در تدریس خود در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه یا خدا است. این جلسه ۱۶، صفات قابل انتقال، بخش ۳ است. خداوند بخشنده و مهربان است.

ما به مطالعه‌ی آموزه‌ی خدا ادامه می‌دهیم. ما در حال مطالعه‌ی صفات خدا، به ویژه صفات قابل انتقال او هستیم. ما گفته‌ایم که خدا شخصی، حاکم، حکیم، راستگو، امین، مقدس، عادل و مهربان است.

حال خدا بخشنده، مهربان، نیکو یا سخاوتمند است. خدا بخشنده است. منظور ما از بخشنده این است که خدا نسبت به همه، به ویژه قوم خود، دلسوزی عمیقی دارد و به آنها لطفی ناشایست می‌دهد، و بنابراین برعکس آنچه شایسته آن هستند.

او به آنها شناخت خود و حیات جاودان را عطا می‌کند. هویت خدا شامل فیض نیز می‌شود. متن قطعی عهد عتیق که نام یا شخصیت خدا را تعریف می‌کند، خروج ۳۴:۶، نقل قول می‌کند که خداوند خدایی دلسوز و مهربان است، خروج ۳۴:۶. عشق، فیض و رحمت خدا اغلب به هم مرتبط هستند و تقریباً مترادف تلقی می‌شوند.

این چیزی است که من هنگام مطالعه‌ی مکان‌هایی که به خدا عشق، بخشندگی، مهربانی، نیکی و بردباری یا بردباری را آموزش می‌دادند، یافتم. تعاریف استاندارد این چیزها، مثلاً رحمت به این معنی است که خدا از قضاوت خود خودداری می‌کند. خب، چند باری اینطور است، اما بیشتر اوقات صرفاً یک مترادف است، و عهد عتیق مرا به یاد پولس می‌اندازد.

فکر کنم منظورم برعکس متوجه شدم. پولس منو یاد عهد عتیق میندازه، جایی که کلمات برای تأکید روی هم انباشته میشن نه برای تمایزات واضح. من نمیگم که این اصطلاحات یکسان هستن، اما همپوشانی زیادی بین عشق، لطف، رحمت، نیکی و سخاوت خدا وجود داره.

بنابراین، در افسسیان ۲:۴ تا ۱۰، خدا مهربان، بخشنده، رحیم و مهربان است. به همین ترتیب، تیطوس ۳:۳ تا ۸ این کلمات را با هم ترکیب می‌کند. من باید یکی را بخوانم و نه اینکه فقط آن را از خودم بسازم.

تیطس ۳:۳ تا ۸، من بر این موارد تأکید خواهم کرد. من آنها را زیان عشق می‌نامم. در این آیات، ما خودمان زمانی نادان، نافرمان، گمراه، برده شهوات و لذت‌های مختلف بودیم، روزهای خود را در کینه و حسادت می‌گذراندیم، مورد نفرت دیگران بودیم و از یکدیگر متنفر بودیم. اما هنگامی که نیکویی و مهربانی نجات‌دهنده ما خدا ظاهر شد، ما را نجات داد، نه به خاطر کارهایی که ما در عدالت انجام دادیم، بلکه به رحمت خود، به غسل تولد دوباره و تجدید حیات روح القدس، که او را به وفور بر ما ریخت، به وسیله عیسی مسیح نجات‌دهنده ما، تا به فیض او عادل شمرده شویم و به امید حیات جاودان وارث شویم.

آیا خوبی، مهربانی و رحمت خدا یکسان هستند؟ نمی‌گویم که یکسان هستند، اما همپوشانی دارند و معانی آنها به جای تمایز آشکار، مشابه است. تصاویری از خدا که مربوط به عشق بخشنده او هستند عبارتند از: پدر

یتیمان و بیوه زنان، قهرمان، مزمور ۶۸، ۵. خدا پدر یتیمان و حامی بیوه زنان است، آیا خدا در مسکن مقدس خود، حامی یا مدافع بیوه زنان است؟ شگفت‌انگیز است.

شوهر، هوشع ۳:۱. همانطور که هوشع شوهر جومر بی‌وفا است، خداوند نیز شوهر قوم بی‌وفای خود اسرائیل است. و والد، هوشع ۱۱. فکر می‌کنم هرگز آن را نخوانده‌ام، و مدام به آن اشاره می‌کنم.

بنابراین، هوشع ۱۱. وقتی اسرائیل کودک بود، من او را دوست داشتم و از مصر، پسر را فراخواندم. این درباره خروج است.

هر چه بیشتر فراخوانده می‌شدند، بیشتر فرار می‌کردند. آنها همچنان برای بعل قربانی می‌کردند و برای بت‌ها قربانی می‌سوزاندند. با این حال، من بودم که به افرایم راه رفتن را آموختم.

من آنها را از آغوششان گرفتم، اما آنها نمی‌دانستند که من آنها را شفا داده‌ام. چه تصویر زیبایی از پدر یا مادری که با گرفتن بازوهای کودک خردسالش، راه رفتن را به او می‌آموزد. من آنها را با ریسمان‌های مهربانی، با بندهای عشق هدایت کردم و برای آنها مانند کسی شدم که یوغ را از روی فک‌هایشان برمی‌دارد.

و من به سمت آنها خم شدم و به آنها غذا دادم. کلمه فیض استفاده نشده است، اما مفهوم آن به وضوح در این زبان زیبای والدین و فرزند وجود دارد. فیض خدا می‌درخشد، همانطور که عزرا از اینکه فیض خدا، به قول معروف، بازمانده‌ای را برای یهودیان حفظ می‌کند، شادی می‌کند.

عزرا ۹:۸. عزرا سپاسگزار است که خداوند، همانطور که نقل شده، در حضور پادشاهان پارس به آنها لطف کرده و به آنها زندگی تازه‌ای بخشیده است تا بتوانند خانه خدای ما را بازسازی کنند و ویرانه‌های آن را تعمیر کنند. عزرا ۹:۹. مزمور نویس نیز از خدای فیض‌بخش مسرور است. مزمور ۱۰:۸۴ و ۱۱.

یک روز در صحنهای تو بهتر از هزار روز در هر جای دیگر است. زیرا، نقل قول، خداوند لطف و احترام عطا می‌کند. مزمور ۱۰:۸۴ و ۱۱.

فیض، مشخصه‌ی تثلیث است. پدر، خدای همه فیض‌ها است. اول پطرس ۵:۱۰. پسر، پر از فیض و حقیقت است.

یوحنا ۱:۱۴. و روح، روح فیض است. عبرانیان ۱۰:۲۹. پدر خدای همه فیض است. اول پطرس ۵:۱۰. پسر، پر از فیض و حقیقت.

یوحنا ۱:۱۴. روح است، نام او تغییر یافته است. او روح فیض نامیده می‌شود. عبرانیان ۱۰:۲۹. کتاب مقدس عیسی و فیض را به هم مرتبط می‌کند و ما از این موضوع تعجب نمی‌کنیم.

نقل قول، فیض خدا در کودکی شامل حال او بود. لوقا ۲:۴۰. فروتنی او در مرد شدن، فیض را نشان می‌دهد. دوم قرن‌تین ۸:۹. در وهله اول، به عنوان یک پسر، احتمالاً لطف خدا را نشان می‌داد، مطمئناً فیض نجات‌بخش نبود.

عیسی نیازی به فیض نجات‌بخش نداشت. اما با تبدیل شدن به یک انسان، او نمونه‌ای از فیض است. دوم قرن‌تین ۸:۹. فیضی که قرن‌تین برای تحقق بخشیدن به آرزوی خود در کمک به مقدسین فقیر اورشلیم به آن نیاز داشتند.

، و عیسی به فیض خدا کفاره می‌دهد. عبرانیان ۲:۹. پطرس تعلیم می‌دهد که یهودیان و غیریهودیان، نقل قول از طریق فیض خداوند عیسی نجات می‌یابند. اعمال رسولان ۱۵:۱۴. در واقع، حواریون اعتراف می‌کنند که همه آنها، نقل قول، از فیض او، عیسی، فیضی پی در پی دریافت کرده‌اند.

یوحنا ۱:۱۶. همچنین، پولس در ابتدا و انتهای نامه‌هایش اغلب دعا می‌کند که پدر و پسر به خوانندگان فیض عطا کنند. بیابید فقط به رومیان عمل کنیم. رومیان ۱:۷. به همه کسانی که در روم محبوب خدا هستند و به عنوان مقدس فراخوانده شده‌اند، فیض و آرامش از جانب خدا، پدر ما، و خداوند عیسی مسیح بر شما باد.

رومیان ۱۶:۲۰. تقریباً در انتهای رساله، خدای صلح به زودی شیطان را زیر پای شما له خواهد کرد. فیض خداوند ما عیسی مسیح با شما باد. همینطور است.

ما به سراغش نمی‌رویم، اما در مورد اول قرن‌تین هم همینطور است. اول قرن‌تین ۱:۳. اول قرن‌تین ۱۶:۲۳. پولس اغلب دعا می‌کند که پدر و پسر به خوانندگان فیض عطا کنند. ما فقط، در مورد دعا برای خوانندگان مسیحی، بین فیض خدا تمایز قائل می‌شویم.

من فکر نمی‌کنم این فیض نجات‌بخش اولیه باشد، بلکه چیزی است که ما آن را فیض توانمندساز یا عشق قدرتمند خدا برای زندگی مسیحی می‌نامیم. خدا نسبت به کافران مهربان است. همانطور که پیامبران پیشگویی کرده‌اند، تجلی فیض او در عهد جدید حتی بر آن در عهد عتیق نیز سایه می‌اندازد.

اول پطرس ۱: ۱۰-۱۱. پطرس در مورد این نجات می‌نویسد، پیامبرانی که درباره فیضی که قرار بود نصیب شما شود، پیشگویی می‌کردند، با دقت جستجو و تحقیق می‌کردند و می‌پرسیدند که روح مسیح در آنها هنگام پیش‌بینی رنج‌های مسیح و جلال‌های پس از آن، به چه شخص یا زمانی اشاره می‌کرد. پیامبران عهد عتیق، درباره فیضی که هنگام ظهور مسیح نصیب مؤمنان می‌شد، پیشگویی کرده بودند. نجات نه تنها برای اسرائیل، بلکه برای جهان نیز هست.

تیتوس ۲:۱۱. زیرا فیض خدا ظاهر شده و نجات را برای همه مردم به ارمغان آورده است. آنها به طور خودکار نجات نمی‌یابند، بلکه اراده خدا این است که نجات یابد و او می‌خواهد انجیل به همه اعلام شود. پیام نجات در عیسی آنقدر با فیض مرتبط است که به آن، اعمال رسولان ۲۴:۲۰، انجیل فیض خدا گفته می‌شود، همانطور که پولس آن را می‌نامد.

انجیل فیض خدا. انجیل بسیار فیض محور است. اعمال رسولان ۲۴:۲۰. و همچنین پیام فیض او نامیده می‌شود.

اعمال رسولان ۱۴:۳. کلام فیض او. اعمال رسولان ۲۳:۲۰. ببخشید، ۲۰:۳۲. انجیل فیض خدا. اعمال رسولان ۲۴:۲۰. پیام فیض او.

کلام فیض او. اعمال رسولان ۲۰:۳۲. فیض به بعیدترین افراد، از جمله پولس، دشمن اصلی کلیسای ۱۴:۳. اولیه، می‌رسد. اول تیموتائوس ۱:۱۳ و ۱۴.

من رحمت یافتم زیرا از روی نادانی و بی‌ایمانی عمل کرده بودم، و فیض خداوندان با ایمان و محبتی که در مسیح عیسی است، از من سرازیر شد. خدا با بخشیدن فیض خود ما را نجات می‌دهد. در مسیح عیسی، من نقل قول می‌کنم، پیش از آغاز زمان

دوم تیموتائوس ۱:۹. پطرس، یک ایماندار یهودی، متوجه می‌شود که غیریهودیان نیز مانند یهودیان نجات می‌یابند. اعمال رسولان ۱۵:۱۱. «به فیض از طریق ایمان.» افسسیان ۲:۸. فیض خدا، از زوایای مختلف، از جمله تولد تازه ما، باعث نجات می‌شود.

افسسیان ۲:۴ و ۵. دعوت ما. غلاطیان ۱:۱۵، ۱۶. عادل شمردگی. رومیان ۳:۲۴. و بخشش

افسسیان ۱:۷. در تمام آن قسمت‌ها، کلمه فیض به کار رفته است. تولد تازه. افسسیان ۲:۴ و ۵. فراخوانده شدن.

غلاطیان ۱:۱۵-۱۶. عادل شمردگی. رومیان ۳:۲۴. بخشش. افسسیان ۱:۷. فیض خدا زندگی مسیحی را هدایت می‌کند.

ما نه تنها به واسطه فیض، یک بار برای همیشه نجات یافته‌ایم، بلکه به واسطه فیض و از طریق ایمان زندگی می‌کنیم. ما باید با جسارت به تخت فیض نزدیک شویم تا رحمت و فیضی را دریافت کنیم که به ما کمک کند. عبرانیان ۴:۱۶. ما برای زندگی مسیحی به فیض نیاز داریم.

اما ما با فروتنی می‌آییم، نقل قول از یعقوب ۴:۶. اول پطرس ۵:۵. فیض، عشق بی‌کران و قدرت خداست. دوم تیموتائوس ۲:۱. و به همین دلیل، فیض توانمندساز نامیده می‌شود.

بنابراین، متکلمان، تا حدودی به طور تصنعی، فیض نجات‌بخش اولیه را از فیض توانمندساز متمایز می‌کنند. و با این حال، آنها متفاوت هستند. یکی بر عشق خدا تأکید می‌کند و دیگری بر قدرت او.

اولی بدون قدرت نیست، و دومی بدون عشق نیست. اما تأکید متمایزی وجود دارد. فیض نجات‌بخش، عشق اوست وقتی که ما سزاوار خشم او هستیم.

فیض توانمندساز، فقط فیض نجات‌بخش نیست. این فیضی است که قوم خدا را قادر می‌سازد تا برای او زندگی کنند. بنابراین، پولس می‌تواند بگوید که فیض خدا او را به آنچه هست تبدیل می‌کند، فیض نجات‌بخش، و از طریق او مؤثر است، فیض توانمندساز.

به این ترتیب، او سخت‌تر از سایر رسولان کار می‌کند. اول قرن‌تین ۱۰:۱۵. من از همه آنها سخت‌تر کار کردم. اوه، اما نه من، بلکه فیض خدا که با من بود، می‌گوید.

و او درس سختی می‌آموزد. دوم قرن‌تین ۹:۱۲. فیض خدا برای من کافی است، زیرا قدرت او در ضعف کامل می‌شود. دوم قرن‌تین ۹:۱۲. فیض خدا فعال و ثمربخش است.

همانطور که گناه آدم منجر به مرگ بشریت شد، فیض نیز به لطف مسیح بر بسیاری سرازیر شد. غلاطیان در غلاطیان ۵:۲۰. وقتی گناه چند برابر شد، فیض حتی بیشتر نیز شد. فیض خدا بر گناه پیروز می‌شود. ۵:۱۵. و در نتیجه، ما نیز پیروز می‌شویم.

رومیان ۵:۲۱. فیض، تقدس را به ارمغان می‌آورد، زیرا اتحاد ما با مرگ مسیح، سلطه گناه بر ما را در هم می‌شکند و اتحاد ما با رستخیز او، شیوه جدیدی از زندگی را ایجاد می‌کند. رومیان ۱:۶-۴. پیوریتن‌ها می‌گفتند که ما مسیح کامل را دریافت می‌کنیم. این معنا برای توجیه و برای تقدیس تدریجی کافی است.

روح القدس هدایای معنوی را به لطف خود به ما عطا می‌کند. رومیان ۶:۱۲. و ما باید از آنها استفاده کنیم، نقل قول می‌کنیم، تا به عنوان مباشرین خوب فیض متنوع خدا به دیگران خدمت کنیم. اول پطرس ۱۰:۴. من این متن را دوست دارم.

فیض خدا چندگانه تلقی می‌شود. این فیض نه تنها نجات می‌دهد، بلکه تجهیز نیز می‌کند. و عطایای معنوی که ما داریم، اشکالی از فیض فعال خداوند هستند.

در این زمینه، هدیه بخشش، که مسیحیان باید بدون گله و شکایت به آن پردازند، و هدیه بیان کلام خدا به گونه‌ای که گویی وحی الهی است، که همینطور هم هست. من تا حدودی از این ناراحتم که ترجمه‌های آن را دوباره اضافه کرده است. این چه می‌گوید؟ ESV جدیدتر کلمه وحی الهی را حذف کرده‌اند؛ نسخه واعظان باید کلام خدا را آنطور که هست، در حقیقت، وحی الهی، موعظه کنند.

معنی این جمله این است که گویی آنها با کلمات خدای زنده، که ما هستیم، سروکار دارند. فیض خدا در زندگی مؤمنان منعکس می‌شود. تیطوس ۱۱:۲-۱۵. که شامل استفاده از کلمات محبت‌آمیزی است که دیگران را بنا می‌کند، افسسیان ۲۹:۴-۳۲. هیچ سخن فاسدی از دهانتان بیرون نیاید، بلکه فقط سخنانی که برای بنا مفید است و مناسب موقعیت است، تا به شنوندگان فیض ببخشند.

و روح القدس خدا را که به او برای روز رستگاری مهر شده‌اید، غمگین نکنید. افسسیان ۳۱:۴. بگذارید هر تلخی و خشم و غضب و فریاد و بدگویی و هر بدخواهی را از شما دور کند. با یکدیگر مهربان باشید، دلسوز باشید و یکدیگر را ببخشید، همانطور که خدا در مسیح شما را بخشیده است.

اگر قانون طلایی برای دیگران همانطور که شما می‌خواهید آنها با شما رفتار کنند، لازم بود، افسسیان ۳۲:۴. گاهی اوقات قانون پلاتینی نامیده می‌شود. یکدیگر را مانند مسیح ببخشید، در مسیح خدا شما را ببخشید. فیض خدا مربوط به گذشته، حال و آینده است، اگرچه ما اغلب آن را فقط به گذشته نسبت می‌دهیم.

افسسیان ۸:۲. شما به فیض از طریق ایمان نجات یافته‌اید، و این نجات از خودتان نیست، بلکه موهبتی از جانب خداست، نه نتیجه‌ی اعمالی که هیچ‌کس نمی‌تواند به آن ببالد. فیض خدا مربوط به گذشته است مربوط به زمان حال است، همانطور که قبلاً از عبرانیان ۱۶:۴ نقل کردیم. از آن زمان، ما یک کاهن اعظم بزرگ داریم که از آسمان‌ها عبور کرده است، کاری که هیچ کاهن اعظمی در عهد عتیق هرگز انجام نداده است. عیسی، پسر خدا، من آن را دوست دارم.

عیسی نام انسانی اوست. پسر خدا در زبان عبرانیان یک عنوان الهی است. به عبارت دیگر، مسیح الهی انسانی.

از آن زمان، ما کاهن اعظم بزرگی داریم که از آسمان‌ها گذشته است، عیسی، پسر خدا، بیایید اعتراف خود را محکم نگه داریم. زیرا ما کاهن اعظمی نداریم که نتواند با نقاط ضعف ما همدردی کند. منظور این است که ما، کاهن اعظمی داریم که با نقاط ضعف ما همدردی می‌کند، اما کسی که از هر نظر مانند ما وسوسه شده است، با این ویژگی اصلی، اما بدون گناه.

آیه فیض الهی به اینجا می‌رسد. پس بیایید با اطمینان به تخت فیض نزدیک شویم تا رحمت بیابیم و فیضی را بیابیم که در زمان نیاز ما را یاری کند. فیض گذشته است.

ما اکنون از تخت فیض، فیض دریافت می‌کنیم تا برای خدا زندگی کنیم. و بله، فیض، آینده است.

من این آیه را نمی‌دانم، اما این آیه را می‌دانم. اول پطرس ۱، آیه ۱۳، پس ذهن خود را برای عمل آماده کنید و هوشیار باشید و امید خود را کاملاً به فیضی که در هنگام ظهور عیسی مسیح نصیب شما خواهد شد، معطوف کنید. ما هنوز چیزی ندیده‌ایم.

ما در گذشته فیضی داشته‌ایم که ما را با خدا درست کرده است. خدا به ما فیضی توانمندکننده می‌دهد تا بتوانیم برای او زندگی کنیم. چنین فیض الهی در زمان وحی، بازگشت مسیح، در انتظار ماست.

ما حتی نمی‌توانیم آن را درک کنیم. گاهی اوقات شنیده‌ام که مؤمنان با صداقت ترس خود را از آمدن دوباره مسیح ابراز می‌کنند. این موضوع مرا نگران کرده است، اما درک می‌کنم.

اول یوحنا از عدم شرمندگی از آمدن او صحبت می‌کند. آیا من شرمنده خواهم بود؟ آیا وقتی دوباره او را ببینم، باید به گناهانم اعتراف کنم؟ من از یک مقایسه انسانی استفاده می‌کنم. به انسانی فکر کنید که از شما مسن‌تر است و شما را بهتر از هر کسی دوست دارد.

خب، این رابطه وجود دارد. آنها بزرگتر هستند. شما برایشان احترام زیادی قائل هستید.

شما غرق در عشق و پذیرش آنها هستید. اگر روزی متوجه شوید که به آنها به شکلی که خودتان متوجه نشده‌اید، بدی کرده‌اید، چه می‌کنید؟ آیا از آنها فرار می‌کنید؟ نه، فرار نمی‌کنید. دوست دارید فوراً به تلفن بروید، برایشان ایمیل بفرستید، به نحوی پیامک بفرستید، با آنها ارتباط برقرار کنید.

چرا؟ شما می‌دانید که آنها شما را خیلی دوست دارند. رابطه شما محکم است. شما می‌خواهید آن را درست کنید.

خب، ما نمی‌توانیم فیض خداوند عیسی مسیح را تصور کنیم، و اگر واقعاً لازم بود که به برخی چیزها اعتراف کنیم، حتی بیشتر به سوی او می‌دویدیم تا به سوی انسان، به سوی انسان ارشدمان که ما را بیشتر دوست دارد. فیض گذشته، حال و آینده است. به عبارت دیگر، همه چیز در همه چیز است.

ما در فیض احاطه شده‌ایم. ما به معنای واقعی کلمه در فیض غرق شده‌ایم. هدف مسیح این است که کلیسا به گونه‌ای باشد که در اعصار آینده، هدف پدر این باشد که او بتواند ثروت بی‌کران فیض خود را از طریق مهربانی‌اش نسبت به ما در مسیح عیسی نشان دهد.

افسسیان ۲:۷. خداوند، از طریق رسولش پطرس، ما را ترغیب می‌کند که «امید خود را کاملاً بر فیضی که در زمان ظهور عیسی مسیح نازل خواهد شد، متمرکز کنیم.» اول تیموتائوس ۱:۱۳. دوباره آن ایده فیض آینده مطرح می‌شود.

خدای ما مهربان است. منظور ما از مهربان این است که خدا رنج ما را می‌بیند و برای تسکین آن اقدام می‌کند. این چیزی است که من متوجه شدم، معنای رایج‌تری نسبت به خودداری از فضاوتی است که شایسته آن هستیم.

این برگرفته از کتاب مقدس است، و گاهی اوقات رحمت بیانگر آن است، اما بیشتر اوقات، به این معنی است، که خدا رنج ما را می‌بیند و از آن متأثر می‌شود و برای تسکین رنج ما اقدام می‌کند. ویژگی‌های خدا مانند عشق، لطف، رحمت، نیکی و صبر با هم همپوشانی دارند. رحمت، تجلی عشق و نیکی خداست.

خداوند وقتی بدبختی را می بیند، رحمت خود را نشان می دهد. خروج ۳:۷، قوم خود را در بردگی مصر. او آنها را از طریق بندهاش موسی نجات می دهد و به سرزمین موعود می آورد.

شوهر، تصویری از خداوند است که به رحمت او مربوط می شود. شما می گوید، یک دقیقه صبر کنید، شوهر. وظیفه مضاعف و سه گانه خود را با صفات خداوند انجام داده است. آمین و آمین.

هوشع ۲:۱۴ تا ۲۳. هوشع ۱۱:۹ تا ۱۱. به اندازه کافی از هوشع نخوانده ام.

هوشع ۲:۱۴ و به دنبال آن. بنابراین، اینک او را فریفته، به بیابان خواهیم آورد و با او سخنان دلاویز خواهیم گفت. در آنجا، تاکستان هایش را به او خواهیم داد و دره عخور را به دروازه امید تبدیل خواهیم کرد.

و در آنجا او مانند روزهای جوانی اش، مانند زمانی که از سرزمین مصر بیرون آمد، پاسخ خواهد داد. و خداوند می گوید: در آن روز، مرا شوهر من خواهی خواند و دیگر مرا عدل من نخواهی خواند. زیرا نام عدلها را از دهان او دور خواهیم کرد و دیگر به نام آنها یاد نخواهد شد.

و در آن روز برای ایشان با حیوانات صحرا، پرنندگان آسمان و خزندگان زمین عهد خواهیم بست. آنگاه کمان و شمشیر و جنگ را از زمین ریشه کن خواهیم کرد و شما را در امنیت خواهیم خوابانید.

و من تو را برای همیشه نامزد خود خواهم کرد. تو را در درستی و نادرستی، در عشق پایدار و رحمت، نامزد خود خواهم کرد. تو را در وفاداری نامزد خود خواهم کرد.

و شما خداوند را خواهید شناخت. من به هیچ رحمی رحم نخواهم کرد و از میان آنها خواهم پرید. من به شما خواهم گفتم نه به قوم من، بلکه به شما خواهم گفتم که قوم من هستید.

و او خواهد گفت، تو خدای من هستی. خدا مهربان است. گاهی اوقات، خدا رحمت خود را نشان می دهد، اما با خودداری از داوری شایسته.

این تا حدی درست است. تا جایی که به معنای رحمت مربوط می شود، خداوند قطعاً این کار را می کند. و گاهی اوقات به معنای رحمت است، فقط نه همیشه یا حتی معمولاً.

مزمور ۱۰:۳، خدا با ما آنطور که گناهانمان سزاوارش بودند رفتار نکرده و ما را مطابق گناهانمان مجازات نکرده است. از نظر فنی، کلمه رحمت به کار نرفته است، اما مطمئناً این ایده وجود دارد. این یک ایده کتاب مقدسی است.

گاهی اوقات رحمت فقط پس از توبه عطا می شود. تثنیه ۱۷:۱۳. در مواقع دیگر، رحمت خدا انگیزه توبه است. یوئیل ۲:۱۳. پس از اینکه مریم فهمید مسیح را به دنیا خواهد آورد، درباره خدا سرود خواند، خدا، نقل قول می کند، رحمت او نسل به نسل بر کسانی که از او می ترسند، جاری است.

لوقا ۱:۵۰. رحمت خدا که در عهد عتیق مشهود است، در عهد جدید نیز جاری است. این امر به ویژه در مورد عیسی صادق است که نسبت به جمعیت دلسوزی می کند، نقل قول از متی ۹:۳۶. عیسی رحمت فراوانی به رنجدیدگان نشان می دهد.

در شرایط سخت، آنها او را به عنوان پسر داوود، مسیح، صدا می زنند. و او بارها و بارها از روی رحمت نابینایان را شفا می دهد. متی ۹:۲۷-۲۹. لوقا ۱۸:۳۵-۴۳. و شیاطین را بیرون می کند.

متی ۱۵: ۲۸-۲۲. متی ۱۵: ۱۷-۱۸. مرقس ۱: ۵-۲۰. نابینا را شفا می‌دهد. متی ۲۷: ۹-۲۹. لوقا ۱۸: ۳۵-۴۳. دیوها را بیرون می‌کند. متی ۲۲: ۱۵-۲۸. ۱۵: ۱۷-۱۸. مرقس ۱: ۵-۲۰. رحمت خدا به طور فوق‌العاده‌ای نجات را به ارمغان می‌آورد.

همانطور که موسی می‌گوید، خدا آزادانه آن را می‌دهد. خروج ۱۹: ۳۳. نقل قول از رومیان ۹. رومیان ۹. من به هر که مهربان باشم، مهربان خواهم بود و به هر که دلسوز باشم، دلسوزی خواهم کرد. پولس بعداً از موسی نقل قول می‌کند تا نشان دهد که نجات، به اراده یا تلاش انسان بستگی ندارد، بلکه به خدایی بستگی دارد که رحم می‌کند.

رومیان ۹: ۱۶. خدا قصد دارد ثروت جلال خود را آشکار کند، نقل قول، بر روی اشیاء رحمتی که از قبل برای جلال آماده کرده است، نقل قول نزدیک. مؤمنان یهودی و غیریهودی. رومیان ۲۳: ۹-۲۴. پولس در افسسیان رحمت، محبت و فیض را به هم پیوند می‌دهد. نقل قول، اما خدا که به خاطر محبت عظیم خود که ۵: ۴-۲: ۴-۵ به ما داشت، در رحمت غنی است، ما را با مسیح زنده کرد، اگرچه در گناهان مرده بودیم.

شما به لطف و رحمت الهی نجات یافته‌اید. رحمت، عشق، لطف الهی. آیا این همان است؟ خیر.

همبستگی؟ بله. آنها به طور جدایی‌ناپذیری به یکدیگر مرتبط هستند و به همان اندازه که می‌توانند تفاوت‌های ظریف معنایی داشته باشند، می‌توانند کلمات را برای تأکید روی هم انباشته کنند. رحمت خدا مانع تلاش انسان برای نجات می‌شود.

خدا ما را نجات داد، به نقل از تیطوس ۳: ۵، نه به واسطه اعمال پارسایی که ما انجام داده بودیم، بلکه بر حسب رحمت خود از طریق غسل تجدید حیات به وسیله روح القدس. تیطوس ۳: ۵. رحمت خدا ستایش را برمی‌انگیزد. اول پطرس ۳: ۱-۴. متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح.

او به رحمت عظیم خود، ما را از نو زاده کرده است تا به وسیله رستخیز عیسی مسیح از مردگان، به امید زنده، به میراثی فسادناپذیر، بی‌آلایش و ناپژمرده که در آسمان برای شما نگه داشته شده است، که به قدرت خدا از طریق ایمان برای نجاتی که آماده است در زمان آخر آشکار شود، محفوظ است. از آنجا که ما رحمت خدا را دریافت کرده‌ایم و از آنجا که همیشه به رحمت نیاز داریم، آن را آزادانه و سخاوتمندانه به دیگران می‌دهیم. متی ۶: ۹-۱۳. متی ۱۸: ۲۱-۳۵. مثل بزرگی که مردی را نشان می‌دهد که خدا گناهانش را بسیار بخشیده است، بیرون می‌رود و برادر اسرائیلی خود را که اندکی به او بدهکار بود، به سختی تنبیه می‌کند.

خداوند راضی نبود. نه، مسیحیان در بخشش و رحمت متخصص هستند و رحمت نشان می‌دهند زیرا بخشیده شده‌اند و خدا به آنها رحم کرده است. افسسیان ۴: ۳۲. قانون پلاتینیوم این است که یکدیگر را ببخشید، همانطور که خدا در مسیح شما را بخشیده است.

در واقع، عیسی تأکید می‌کند که قومش با رحمت مشخص شده‌اند. خوشا به حال رحم‌کنندگان، زیرا آنها رحمت خواهند دید. متی ۷: ۵. در سخنرانی بعدی خود، امیدواریم که به صبر یا طولانی بودن خدا، اوه، خوبی خدا، ببخشید، یا سخاوت او پایان دهیم.

صبر یا بردباری او و این واقعیت که خداوند متعال است، و بدین ترتیب مطالعه ما در مورد صفات قابل انتقال خداوند را تکمیل می‌کند، که سپس در مورد اعمال خداوند صحبت خواهیم کرد.

،این دکتر رابرت پترسون در تدریس خود در مورد الهیات به معنای واقعی کلمه یا خدا است. این جلسه ۱۶، صفات قابل انتقال، بخش ۳ است. خداوند بخشنده و مهربان است.